

กรม.เงาจะทำอะไร ถ้ากรม.จริงไม่ทำอะไรเลย?

นี่คือสถานการณ์และความเป็นจริงตลอดช่วงสองถึงสามเดือนที่ผ่านมา และโดยเฉพาะช่วงสองอาทิตย์หลังที่แทบจะไม่มีการประชุมโดยฝ่ายบริหารเลย พวกเราอดแปลกใจไม่ได้ว่า ทำไมรัฐบาลจึงไม่เดือดร้อนเท่าที่ควรกับปัญหาปากท้องของประชาชน และต้องยอมรับสภาพในส่วนของ กรม.เงาว่า

เมื่อคู่ต่อสู้ของเราอยู่ในสภาพครึ่งหลับครึ่งตื่นก็เลยทำให้เรามีมือตกไปด้วย เมื่อวันพฤหัสบดีที่ผ่านมา เราได้ประชุม กรม.เงา และมีการประเมินผลงานโดยสรุปได้ว่า เราเองไม่พอใจกับผลงานของเราเท่าใดนัก การประเมินครั้งนี้เหมาะกับจังหวะเวลา เพราะนอกจากจะได้ทำงานร่วมกันมาครบหนึ่งไตรมาสแล้ว

ก็ตรงกับวันสุดท้ายของการประชุมสภาสมัยสามัญด้วย

ในสภาเองก็สรุปได้ว่า รัฐบาลมีความล้มเหลวในการสร้างผลงานเช่นเดียวกัน

เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ที่ไม่มีมีการเสนอร่างกฎหมายให้สภาพิจารณาในสมัยประชุม ทั้งๆ ที่ฝ่ายค้านก็ได้เสนอร่างกฎหมายสำคัญให้สภาหลายฉบับ เช่น กฎหมายจังหวัดชายแดนภาคใต้ หรือกฎหมายบัตรเครดิต

นอกจากนั้น ก็ยังเป็นครั้งแรกอีกเช่นเดียวกันที่ไม่มีมีการนำเสนอแต่งตั้งคณะกรรมการต่างๆ เพื่อให้ สส. ได้มีเวทีและบทบาทที่ชัดเจนในการทำงานให้กับประชาชน

โดยที่สาเหตุเดียวที่แต่งตั้งไม่ได้ก็เพราะพลังประชาชนไม่สามารถตกลงกันเองได้เรื่องการแย่งตำแหน่งประธานกรรมการ

ด้วยเหตุนี้ สส.สมัยแรกซึ่งมีประมาณครึ่งหนึ่งในสภา

จึงมีความรู้สึกและคำถามต่อรุ่นพี่ถึงบทบาทและหน้าที่ของ สส.

ด้วยความผิดหวังในความสามารถของตำแหน่งที่ทรงเกียรติในการแก้ปัญหาชาติบ้านเมืองที่ไม่ตรงกับความคิดหวังของเขาและของชาวบ้านที่เลือกเขามา

เหตุผลของความล้มเหลวของรัฐบาลและสภา พออธิบายได้ว่ามี 3 สาเหตุหลักคือ

1. รัฐบาลรับตำแหน่งโดยที่ไม่มีความพร้อมในการรับหน้าที่บริหารทั้งในแง่บุคคลและนโยบาย ยังจำสัญญาที่จะเพิ่มรายได้ 4 เท่า และ (ยี่งน้ำหนักใหญ่) ลดค่าใช้จ่ายให้ประชาชน 4 เท่าได้ไหมครับ

2. ระดับความไว้วางใจซึ่งกันและกันในพรรคร่วมรัฐบาลมีน้อยมาก

เพราะพลังประชาชนมองตัวเองเป็นบุคคลต่างระดับ วัดด้วยความจงรักภักดีที่มีให้ พ.ต.ท.ทักษิณ มาโดยตลอด เมื่อเทียบกับสมาชิกพรรคใหม่ๆ ซึ่งแตกออกไปจากไทยรักไทย

ส่วนชาติไทยก็เป็นเพียงแค่คะแนนเสริมเท่านั้น

3. เป้าหมายของรัฐบาลมีความชัดเจนว่า

เป็นเป้าหมายทางการเมืองและเป็นเป้าหมายที่พุ่งไปที่จุดประสงค์ในการเอื้อประโยชน์ให้ตนเอง โดยเฉพาะในการเอาตัวรอดจากกระบวนการยุติธรรม

ส่วนบทบาทของเราในฐานะฝ่ายค้าน จะไม่จำกัดอยู่ที่เรื่องการเมือง

ทางด้านเศรษฐกิจก็มีความท้าทายอยู่อย่างชัดเจน ราคาผลผลิตเกษตรที่ตกต่ำ

ในขณะที่ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นเรื่อยๆ เรื่องของค่าครองชีพและผลกระทบต่อคนจน

รวมไปถึงการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจในเรื่องที่มีความสำคัญต่อโอกาสของคนไทยในอนาคต

โดยเฉพาะในเรื่องการศึกษา (ที่รัฐบาลไม่ได้พูดถึงเลย) หรือทางด้านระบบขนส่ง

ซึ่งการบริหารยังสะเปะสะปะไร้ทิศทาง รวมถึงเรื่องสำคัญยิ่งคือการบริหารระบบน้ำ

ซึ่งน่าจะเป็นวาระเร่งด่วนที่สุดของรัฐบาล

นอกจากเรื่องการเมืองและเศรษฐกิจแล้ว ก็ยังมีเรื่องของโรคร้ายเดิม คือการโกงบ้านกินเมือง

เพราะกระบวนการคืบทุนหรือเตรียมทุน ก็ยังมีอยู่อย่างต่อเนื่อง

ผมอยากจะเล่าให้ฟังว่า เมื่ออาทิตย์ที่แล้ว ผมได้โทรศัพท์ไปที่กระทรวงการคลัง

เพื่อสอบถามเรื่องการเจรจากับบีทีเอส เพราะกระทรวงการคลังได้รับมอบหมายให้เจรจาซื้อกิจการ

โดยได้มีการพูดถึงเม็ดเงินรวมจำนวน 56,000 ล้านบาท

แนวคิดนี้น่าเป็นห่วงมากเพราะผมไม่เคยเข้าใจว่าประชาชนได้ประโยชน์อะไรจากการเอาเงินภาษีไป

ซื้อกิจการเอกชน ซึ่งก็บริการประชาชนได้ดีอยู่แล้ว

ที่น่าเป็นห่วงมากกว่านั้น ก็คือจะมีอะไรไม่ชอบมาพากลจากการซื้อหุ้นครั้งนี้หรือไม่

ปัจจุบัน บีทีเอสอยู่ในแผนฟื้นฟูกิจการภายใต้การกำกับดูแลของศาลล้มละลาย

ซึ่งบีทีเอสต้องหาทุนใหม่ 12,000 ล้านบาทเพื่อมาชำระหนี้ให้เหลือ 20,000 ล้านบาท

โดยที่ทุนใหม่นี้จะได้หุ้นประมาณ 85% ของหุ้นทั้งหมด
เพราะฉะนั้นถ้ารัฐบาลต้องการซื้อกิจการบีทีเอสจริง ก็ควรจะเป็นผู้เพิ่มทุนในแผนฟื้นฟู
ไม่ใช่รอซื้อหุ้นในราคาที่สูงกว่าภายหลัง เพราะจากเงิน 56,000
ล้านบาทที่รัฐบาลพูดถึงที่จะซื้อทั้งนี้และหุ้น หมายถึงการซื้อหุ้นที่ราคา 36,000 ล้านบาท ที่จริงๆ
แล้ววันนี้ซื้อได้ด้วยเงินเพียง 12,000 ล้านบาท คำถามก็คือ แล้วส่วนต่าง 20,000 กว่าล้านบาท
จะไปอยู่ที่ใคร?
ผมจึงต้องขอเรียนว่า บทบาทหน้าที่ของ กรม.เงา และของฝ่ายค้านในสภา ต้องเข้มข้นขึ้นกว่านี้อีก
และคุณอภิสิทธิ์เองได้ส่งสัญญาณชัดเจนมาที่พวกเราว่า ถ้ารัฐบาลจะไม่ทำหน้าที่ช่วยประชาชน
ก็ต้องเป็นหน้าที่ของเราที่จะทำแทน